

(Дѣвѣйка в гори) Намѣрила петстотин хайдѹци. *Д.* 38, 3. Хилада чифта кечови, И шестотень чифта уйнета, И петстотень вакли шилета. *Ч.* 315. Илице Керима да мине. С петстотин души отбрани. *Д.* 20, 5—6. Петѣтестотинѣ и петѣте доктора сѣм сѣгласни—че холерата никога си не предава чрѣзъ дахѣтъ. *З.* 69.

Пѣтура с. ж. тонкій, верхній слой, листь; разсученное для мирога тѣсто; налетъ (*Peter s. Feuille, lame de métal*), ум. **Пѣтурка**: Галушкитѣ правѣтъ въ Малоросія отъ тѣсто; расточѣтъ го на пѣтури, туратъ вижтрѣ сирене и варѣтъ го, като по насъ гущкитѣ. *Тб.* 43*. То източено тѣсто называють пѣтурѣ. *Пк.* 37. Мазни-тѣ топчета (у парного млѣко), като по-легки, щѣтъ са вдигнать надъ повѣрхнина-та му и щѣтъ съставятъ тѣнка пѣтура, коя-то са казва смѣтана. *Л. Д.* 1875 р. 94. Языкѣ-тѣ имѣ е покрѣтъ съ жлѣтниківѣ пѣтурѣ, малко или много дебѣлѣ. *Л. Д.* 1875 р. 131. Дрѣвены-ты и прѣстены изображенія, кои-то сѣм покрѣты съ тѣнкѣ пѣтурѣ мѣдѣ. *Л. Д.* 1874 р. 142.

Пет-шестина см. печестина.

Пѣтъ с. м. **Пѣ(т)-тѣ(хѣ) Пѣн(тѣ)** (*Мак. Of.* 153). ч. кол. пять: Нейни-тѣ пѣтъ-тѣ чувства са измѣнили, не осѣщала нито студъ, нито топлина, нито гладъ и ситость. *Л. Д.* 1875 р. 154. Пѣтъ-шесть села. *ib.* 1876 р. 133. Пет години ся любихми Любихми че ся не зехми. *Д.* 69, 26. 30. Шестяхъ стотин отъ менѣ. Петяхъ шестяхъ отъ менѣ. *Д.* 78, 7. 15. **Поюворка**: Единъ да ходи пѣтъ за чѣтери, а другъ изъ вѣрчмѣ-тѣ не излизѣ. *Л. Д.* 1869 р. 108. Отъ цѣлство тоя остави дѣтцата си да теглятъ и да ходятъ пѣтъ за чѣтери, *ib.* р. 115.

Пет(ъ)мина числ. соб. 5: Единъ мѣнастирь св. Димитрий съ петмина калугери. *Пс.* 1884. VII. 124. Си нагазила пѣтъ мина Петина млади пѣдари. *М.* 425. *Срв.* мина. *Этотъ суффиксѣ, вѣроятно, произошелъ такъ, что отъ ф. на ма (первоиз. дат. тѣ. двойств.) образовалась новая ф. съ суф. инѣ по образу друиѣхъ (срв. петина петима).*

Пѣхѣръ с. м. кубокъ, стаканъ=пахѣръ.

Пѣхѣра с. ж. свекровь (свекрѣва *В.*), **Пѣхѣръ** с. м. свекоръ (*греч. ή πενθερά, δ πενθερός*): **А** Струма вели, вели и говори: „Бре вараѣ, вараѣ, Манойлъ майсторѣ! На т(в)оѣта майка моѣта пѣхѣра“. Отъ тамъ се назатъ подвернѣ, Отъ далекѣ иде, и деирика: „Бре мале, мале, стара пѣхѣро!“ *В.* 12. Мале де, стара пѣхѣро! Харо те ало тебека. *В.* 16. На моѣо пѣхѣръ кадѣм дойдѣ, Слѣга неймаше кой да слѣжи, Ми са викали Азъ да гѣ слѣжа. *В.* 64. Мале стара пѣхѣро! Стара Арнавткѣ! И люби ме аресѣ, Не пѣхѣръ покарѣ, Не пѣхѣръ пѣхѣра, Не деверъ не зѣва, Мене ѣе ме аресѣ, Вашипското рѣхо. *В.* 79. **Земѣяна пѣхѣра** мѣвила: Дѣшки мѣзи дѣшкѣ! Хайде отивайте, Немѣи ме чекайте,